

Ивана. Ахъ вие ма знаете отъ дѣтинство, маловажна, нищожна, вие ма обичате, вие, а не тѣзи хора, що ма въздвигатъ повече, отъ колкото заслужвамъ!

Марго. Искашъ да захвърлишъ туй величие на страна!

Ивана. Овчарка пакъ ще бъда, ще хвърля туй омразно украшение отъ мене, което раздѣля ваши тѣ сърдца отъ моето. Ще ви бъда отъ сега най-низка та слугиня, да ся покая. *(трюмнета свирятъ).*

Шури

ЯВЛЕНИЕ ДЕСЕТО.

Кралъ тѣ излиза изъ черква въ орнантъ. Агнеса Сорелъ, Епископъ тѣ, Бургундъ, Дюноа, Ла-хиръ, Дюшамелъ, Рицаръ, дворяни и народъ.

Гласове. *(вискатъ).* Да живѣе кралъ тѣ, Карлъ Седмий! *(Трюмнета та свиратъ. — На единъ знакъ на краля всичко замълчава).*

Кралъ тѣ. Прѣданный ми народе! Благодаря ви крайно за любовъ та, която показвате къмъ мене; благодаря за тѣзи корона, която я Богъ полага на глава та ми, наистина че тя ся спечели съ сабя, на-кървави ся доста съ гражданска крѣвъ; но нека я увѣнчае сега вѣнецъ тѣ на благотворителний миръ. — Благодаря на всички, що проливахте крѣвъ, а нека бѣде простено на наши тѣ врази, защото Богъ изяви милость надъ насъ, и наша та първа дума нека бѣде — милость!

Народъ тѣ. Да живѣе кралъ тѣ, Карлъ Добрий!

Карлъ. Отъ Богъ Всѣвъѣдуший приема днесъ, французский кралъ короната! Богъ я испраща по единъ видимъ начинъ! *(обръща ся къмъ Ивана).* Ето я Божията пратенница, която ви намѣри наслѣдственний кралъ, тя счуши яремъ тѣ на чуждата тирания! Нейно то имя е свято, свято е, както на св. Денисъ, покровитель тѣ на тѣзъ земя, и олтаръ, памятникъ ще ѝ ся въздвигне за нейната слава!